

ת"פ 13894/01/17 - מדינת ישראל נגד האני בן אברהים גאבר

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 13894-01-17 מדינת ישראל נ' גאבר
בפני כבוד השופטת מרב גרינברג

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

האני בן אברהים גאבר

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו **עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית- עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973.**
2. כנטען בכתב האישום, ביום 23.6.16, בסמוך לשעה 09:30, בטייבה החזיק הנאשם בארנקו (להלן: "הארנק") בסם מסוכן מסוג הרואין מחולק ל-15 אריזות דומות במשקל נטו של כ-7 גרם.
3. הנאשם אישר בישיבת ההקראה שנכח במקום אך כפר בכך שהחזיק ארנק המכיל סם. ב"כ הנאשם לא חלקה על כך שמדובר בסם.

תמצית טיעוני הצדדים

4. המאשימה עותרת להרשעת הנאשם בעבירה המיוחסת לו. לשיטתה, על בסיס עדויות השוטרים ירין בירן וליאור אוזן, ניתן לקבוע ברמת הוודאות המתחייבת, כי הנאשם החזיק בסם ההרואין שנתפס בארנק בסמוך לו. המאשימה מבקשת לדחות את גרסת הנאשם שהלך במקום לתומו ולא השליך הארנק כשהבחין בשוטרים. עוד סבורה שיש לדחות טענתו כי השוטרים הכירו אותו הכרות קודמת ועל כן טפלו עליו אשמה. באשר לאי מציאת טביעות אצבע של הנאשם על גבי הארנק סבורה שאין ליתן להעד ממצא זה משקל וכי לא נמצאו כל טביעות אצבע על ארנק, אף לא של השוטרים.

5. מנגד, עותרת ב"כ הנאשם, עו"ד נוסבוים, לזיכוי. לשיטת ב"כ הנאשם מדובר בתיק הנשען על עדות אחת ויחידה של השוטר בירן. הגם שמאשרת שהנאשם הבחין בשוטרים בלכתו במקום הדגישה כי מדובר ברחוב מרכזי מוזנח שזרוקים בו חפצים רבים. עוד עמדה על קשיים בגרסת השוטרים, כשלטענתה השוטר בירן לא יכול היה להבחין במעשי הנאשם בשעה שנהג בניידת ומעלה ספק באשר ליכולתו לשמור על קשר עין רציף עם החפץ שנטען כי הבחין שהושלך. עוד מעלה אפשרות כי השוטר הבחין בנאשם מחזיק במכשיר הטלפון שלו, שהינו בצבע ובגודל דומים לארנק שנמצא וטעה לחשוב שמדובר בארנק. לבסוף, הפנתה למספר מחדלי חקירה שהתגלעו בתיק לטענתה וביניהם אי צילום זירת האירוע ואי נטילת מעתקי טביעות אצבע משקיות ניילון שהכילו את הסם.

דין והכרעה

6. מוקד המחלוקת בתיק שלפנינו נוגע לשאלת קשירת הארנק שהכיל את הסם לנאשם. כאמור, אין חולק שהנאשם נכח במקום, אף לא על כך שנמצא ארנק שהכיל סם בסמוך לו אלא שהנאשם טוען כי אינו שלו ואילו המאשימה, על יסוד עדויות השוטרים, סבורה כי קיימות בידיה ראיות טובות להוכיח כי הנאשם החזיק בארנק זה והשליכו לאחר שהבחין בשוטרים.

7. לאחר ששמעתי כלל העדויות, עיינתי במוצגים ונתתי דעתי לטענות ב"כ הצדדים בסיכומיהם, הגעתי למסקנה במידת הוודאות הנדרשת במשפט הפלילי, שהונחה לפניי תשתית ראיתית מוצקה המאפשרת לקבוע כי הנאשם הוא שהחזיק בארנק שהכיל סם בכמות שאינה לצריכה עצמית.

8. הראיה המרכזית היא אכן עדות השוטר ירין בירן והדו"ח שערך. רס"ר בירן, סייר בתחנת קדמה, היה בעיצומו של סיור שגרתי ברחובות טיבה, נוהג בניידת משטרתית כשלצדו השוטר ליאור אוזן. כעולה מדו"ח הפעולה - ת/1- כשהגיע לרחובות העיר העתיקה סמוך לתחנת המוניות, הבחין בנאשם "**מחזיק בידו השמאלית דבר מה בצבע שחור בצורת מלבן וראשו מופנה לכיוון הרצפה**" כאשר היה במרחק 20 מ' ממנו הבחין בו הנאשם "**וזרק את מה שאחז לכיוון הרצפה ונפל על אבנים שהיו במקום**". בשלב זה עצר את הניידת, ביקש מהשוטר אוזן שייגש לנאשם, וכשהוא עדיין בקשר עין רציף עם החפץ שנזרק "**ניגשתי למקום הזריקה במקום היה ארנק שחור קטן בצורת מלבן של כסף קטן**". השוטר הרים אותו, הציג אותו לנאשם ולאחר שזה הכחיש כי שייך לו, פתח אותו והבחין במספר מנות סם שנחזה כסם הרואין.

9. בעדותו בבית המשפט הבהיר השוטר כי לא הכיר את הנאשם לפני כן. בחקירתו הנגדית שב וחזר על גרסתו כי הבחין בנאשם, במרחק של כשני מטרים ממנו, משליך הארנק והיה עמו בקשר עין רציף (פרו', עמ' 9). העד הסביר כי כאיש שטח מנוסה יודע להבחין באנשים שמבצעים תנועות חדות או משליכים חפצים. עוד הוסיף שמדובר בכביש צר, לא סלול ונסיעתם הייתה איטית. העד הוא שעדכן את השוטר אוזן כי הבחין שהנאשם השליך חפץ וביקש שיעכבו. באשר למקום השלכת הארנק - אישר כי נמצא בשול הימני של הרחוב על גבי אבנים ועמד על כך שהבחין בחפץ על אף שנהג והחפץ נזרק מימינו ובמקום פזורים חפצים נוספים. עוד אישר שהנאשם לא ניסה להימלט והסביר שלא צילם את המקום מאחר שראה בבירור את ההשלכה "**ראיתי אותו אוחז את זה ביד.. וזה היה על הרצפה**" (פרו', עמ' 10, ש' 29).

10. מצאתי עדות השוטר בירן מהימנה והגיונית. העד, סייר ותיק בתחנת קדמה באותם ימים, הסביר כי הבחין בנאשם- שאינו מכירו הכרות קודמת -משליך חפץ, על כן עצר מיד את הניידת והנחה את שותפו לעכבו. השוטר יצא את הרכב, כשהוא נמצא בקשר עין רציף עם החפץ והרימו. לאחר מכן, עוד טרם בדק את תכולתו, הציגו לנאשם שהכחיש ששייך לו ורק לאחר מכן פתחו ומצא בו את הסם כמפורט בכתב האישום.

11. נתתי משקל לכך שהעד נמצא בסיוור שגרתי ואך טבעי הוא שדרוך ומרוכז בנעשה סביב לו בניסיון לאתר פעילות חשודה. העובדה שעוד טרם ידע כי אכן בוצעה עבירה ע"י הנאשם, החליט לעצור את הניידת ולבקש משותפו לעכבו, מלמדת כי אכן הבחין עובר לעצירתו בפעילות חשודה מצד הנאשם המתבטאת בהשלכת חפץ. יש לשים לב שהשוטר פנה מיד למציאת החפץ והטיל את תפקיד עיכוב הנאשם על שותפו, מכאן ניתן להסיק, כי אכן הבחין טרם לכן בחפץ שהושלך ומיהר לאתר. מציאת החפץ על נקל, על אף שמדובר באזור מוזנח שבו פזורים חפצים רבים ובסמיכות לנאשם אף היא מחזקת גרסתו.

12. בחקירתו הנגדית לא הציגה ההגנה לשוטר כל סיבה אחרת היכולה להסביר עצירתו במקום ופנייתו המידית לאיתור חפץ שהושלך שם. בעדותו טען הנאשם כי מוכר כנרקומן ועל כן השוטרים פנו אליו וטפלו עליו החזקת הארנק (כך טען גם בחקירתו תמליל ת/10 עמ' 7). מעבר לכך שהשוטרים לא נשאלו על כך, אקבל דברי השוטר בירן כי לא הכיר את הנאשם הכרות קודמת. אף הנאשם לא טען אחרת אלא שמוכר במשטרה באופן כללי כמשתמש בסם.

13. גרסה נוספת עלתה לראשונה בסיכומי ההגנה ולפיה יכול שהשוטר הבחין בנאשם מחזיק בטלפון נייד שצבעו וגודלו דומה וטעה לחשוב שמדובר באותו ארנק. (פרו', עמ' 23, 31-30). מדובר בגרסה שלא הוצגה לשוטר ויותר מכך אף הנאשם בעדותו לא אישרה (ראו תשובת הנאשם בחקירה החוזרת לב"כ, לפיה החזיק בטלפון פשוט מבלי לציין את גודלו או צבעו, פרו', עמ' 21). ברי כי מטעמים אלו יש לדחות הגרסה אבל יש בה כדי ללמד שאף ההגנה אינה חולקת על כך שהשוטר אכן הבחין בנאשם מחזיק חפץ שחור ובכך לצמצם את המחלוקת. לכך אוסיף כי ההתכנות שיימצא במקום זה, גלוי וחשוף, ארנק ללא בעלים המכיל סם יקר בכמות שאינה קטנה, נמוכה.

14. השוטר אוזן, שותפו של השוטר בירן לניידת, אמנם כטענת ב"כ הנאשם לא הבחין בנאשם משליך את הארנק אך עולה מהדו"ח שערך (ת/3) כי הבחין בנאשם קודם לכן מחזיק בחפץ מלבני שחור כשראשו מוטה לרצפה. בחקירתו לא ידע להוסיף פרטים על התנהלות הנאשם (פרו', עמ' 13, ש' 5) ותוואי השטח. ניתן למצוא בעדות השוטר אוזן חיזוק מסוים אם כי הדו"ח שרשם לקוני וחסר ובעדותו לא ידע להוסיף דבר. לצד זה, דבריו ביחס להתנהלות הנאשם, תיאור החפץ שהחזיק ותפקידו בעיכובו תואמים עדות השוטר בירן.

15. הנאשם הכחיש המיוחס לו כבר בשטח, בהמשך בחקירתו (ת/9 מיום 23.6.16, ת/10 תמליל החקירה) והסביר כי הלך במקום כדי לקנות חפיסת סיגריות אך לאחר מכן שנזכר כי יש לו חפיסה אחרת בבית, שינה דעתו. עוד הסביר כי משתמש בסמים אך לא סוחר בהם. בעדותו חזר על הכחשתו והסביר שהשוטרים בטייבה "תופרים לו תיק" בשל עברו וכי הוא ידוע כמשתמש בסם. עוד הוסיף כי נתפס בכיסיו כסף ואם היה לו ארנק ברור שהיה מכניסו לתוכו וכי אם אכן היה מחזיק בסם, היה נמלט משוטרים ולא ממתין שיעצרו אותו.

16. המאשימה ייחסה חשיבות רבה לשאלתו את החוקר דדון עובר לחקירתו אם יודה בהחזקת הסם, יסכים לשחררו. לדידה יש בשאלתו זו כדי להוות ראשית הודאה. הנאשם בחקירתו הסביר כי ראה בכך שאלה לגיטימית והוא רק ביקש לבדוק את המצב. וכך גם בעדותו טען כי **"השוטר הזה מכיר אותי 30 שנה, הוא תמיד צוחק איתי ואני צוחק איתו...אני בודק אותם. אני רוצה לדעת"** (פרו', עמ' 18 וראו גם תמליל החקירה עמ' 11-12). מצאתי בעניין זה טענת הנאשם הגיונית, בעיקר נוכח הכרות רבת שנים בינו לבין החוקר דדון. המאשימה אגב לא שאלה את החוקר כל שאלה בנושא זה וחבל. מטעמים אלו לא מצאתי לזקוף דבריו אלו של הנאשם לחובתו.

17. כאמור בטיעוני הצדדים, הארנק שנתפס נבדק ולא נמצאו עליו מעתקי טביעות אצבע של הנאשם ובכלל. אין חולק שהשוטר בירן החזיק בארנק, לדברי הנאשם בחקירתו (ת/10 עמ' 9 ש' 27-30) הבחין בו "תופס את זה בידיים שלו" ועדיין לא נמצאו טביעות אצבע של השוטר על גבי הארנק.

18. הווה ידוע כי כוחם הראייתי של ממצאים פורנזיים נעוץ בהימצאותם ולא בהיעדרם. "ניסיון החיים מלמד, כי בנסיבות כגון דא, אין בהעדרן של טביעות אצבע הניתנות לזיהוי כדי להוכיח, שהחשוד לא שהה במקום שבו נתגלו אצבעותיו; והכלל הוא, שכוחן הראייתי של טביעות אצבעות נעוץ בהימצאותן ולא בהיעדרן". (דברי כב' השופט קדמי בע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל (12.5.96)). נכונים הדברים הם גם בענייננו ונדמה שאף ההגנה לא טענה אחרת. יכול שהיה מקום לבדוק המצאותן של טביעות אצבע גם על שקיות הניילון שהכילו את הסם, אך לא מצאתי בכך מחדל חקירה של ממש.

19. דברים דומים אומר גם ביחס לאי צילום זירת הארוע, השוטר תיאר את תוואי המקום בדו"ח שערך ואף הנאשם לא העלה במקום ובחקירתו כל טענה שהעלתה נחיצות בצילום השטח. עוד לא מצאתי ליתן משקל לטענת הנאשם כי החזיק בכסף בכיסו ואם היה אוזח בארנק ברי כי היה מכניסו לתוכו. מדובר בארנק קטן ממדים (הארנק הוצג לבית המשפט, עמ' 16) ונראה ששימושו הייעודי היה לצורך החזקת הסם ולא יותר מכך.

20. משלא הייתה מחלוקת כי הארנק הכיל סם מסוג הרואין ואף לא באשר למשקלו, אני קובעת, על יסוד כלל הראיות שהובאו בפניי, כי המאשימה הוכיחה אשמתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו מעל לכל ספק סביר ודוחה גרסת הנאשם.

21. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973.**

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ח, 12 יולי 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד טל חיים ניסנוב, הנאשם וב"כ עו"ד מירב נוסבוים.

